

Dziewczyńskość w powidokach

Rozpoczynając pracę nad projektem naturalną kolejną rzeczą było zastanowienie się nad mechanizmem powstawania powidoków. Na początku skupiłam się na warstwie relacji oko – światło, lecz później zaczęłam analizować je pod kątem relacji społecznych. W tym samym czasie w całym kraju odbywały się strajki kobiet, które skłoniły mnie do rozważań nad tym tematem w odniesieniu do kultury, w której żyjemy.

Po obraniu kierunku pracy postanowiłam poszukać powidoków - stereotypów wśród znajomych. Wyłonił się wtedy zbiór „dobrych rad”, które służą do dyscyplinowania kobiet już od pokoleń, implikując im wybrane przez kulturą modele zachowania czy wyglądu.

Projekt ma na celu ukazanie „złotych rad” jako powidoków wyrastania w kulturze patriarchalnej. Tym działaniem chcę pokazać mechanizm powstawania powidoków jako zjawiska społecznego i kulturowego, które odzwierciedlają procesy, które dokonują się w jednostce. Zgromadzone doświadczenia poprzednich pokoleń, pozytywnie i negatywnie kształtują głęboką warstwę psychiki ludzkiej, tworzą gotowe obrazy w nieświadomości zbiorowej. Negatywne obrazy przekazywane są później werbalnie jako „złote rady”, tworząc błędne koło, w którego pułapkę dajemy się wpuścić. Projektem ilustracji przedstawiających „złote rady” chcę zwrócić uwagę na to jak absurdalnie często próbuje się wmówić kobietom, że ich indywidualne cechy charakteru, pasje lub sposoby ekspresji są cechą drugorzędną wobec bycia kobietą. Ze stale powtarzanych „złotych rad” można wysunąć wniosek, że kobiecość jest odgórnie narzuconą rolą, którą trzeba w określony sposób odgrywać aby zasłużyć na szacunek społeczeństwa.

JESTEŚ DZIEWCZYNĄ, POWINNAŚ BARDZIEJ O SIEBIE DBAĆ.

PO CO CI TA TAPETA?

BEZ MAKIJAŻU WYGLĄDASZ NA CHORĄ.

ZNAJDŹ SOBIE CHŁOPAKA TO WYBIJE CI GŁUPOTY Z GŁOWY.

NORMALNIE UBRAC SIĘ NIE MOŻESZ?

UBRAŁABYŚ SIĘ JAK DZIEWCZYNA.